

Ingen panik for Vorherres skyld...

Vi danskere har et paradoksalt forhold til kirken: vi er hverken til at drive ind i den eller ud af den. Forstået på den måde, at 94% af os er betalende medlemmer, men kun 6% kommer der jævnligt. Ifølge socialforskningsinstituttet kommer 22% kun til højtiderne, 20% i ny og næ, og i Københavns kommune viser de nye tal for dåbsprocenterne en tilbagegang på 4% til 53% i 1979 sammenlignet med året før. Men landsgennemsnittet lå på 85%, og »renser« man i København tallet for gæstearbejdere og andre, der af bekendelsesmæssige årsager ikke er folkekirke-medlemmer, ligner dåbstallene for København landsgennemsnittet - og der er stigning i antallet af kirkelige vielser og altergange.

Desuden bør Folkekirken position vel ikke vurderes alene på grundlag af medlemslisterne. Den har også et ansvar for de borgere, der formelt - og måske midlertidigt - står udenfor. Der skal ikke graves grøfter mellem betalende medlemmer og ikke-medlemmer, for kirkens ansvar er der bestandigt - både overfor børnene og overfor dem, der for tiden ikke kan forene medlemskab med deres samvittighed (eller fordi de vil spare kirkeskatten).

Der er ingen grund til panik for Vorherres skyld. Han vil overleve, og Folkekirken skal ikke være en forretning, hvis succes eller fiasko måles stigende eller faldende salgskurver. Alligevel bør vi være optaget af de strømninger, positive eller negative, som til enhver tid rører sig. Hvis der f.eks. i hovedstaden er en tendens til, at alt for mange forældre lægger for lidt vægt på deres børns forhold til kirken, så er det også vores problem. I hvert fald *bliver* det vores problem, hvis tendensen breder sig. I så fald burde menighedsrådsmedlemmer over det ganske land interessere sig for, hvordan børn og unge kan få tilbudt den kristendomsundervisning, som skolen forsømmer! →

Måske burde det også give anledning til en overvejelse eller to, hvis det er sådan, at folk siger ja til, at de er kristne, men nej til, at de er religiøse. Ja til dåb, konfirmation, bryllup og begravelse, men nej til de kirkelige handlingers egentlige indhold. Ja til en diffus tro på »en højere magt«, men nej til forkyndelse og trosbekendelse. For Folkekirken har en folkelig opgave, der rækker ud over at være en service-institution.

Den bringer et budskab, »som skal være for alle«, uanset om de for tiden er betalende eller ikke

betalende kristne. Der skal ikke vises medlemskort ved kirkedøren, men de, der kommer der, skal lære at forstå, hvad der foregår.

Her ligger en udfordring for Folkekirken og dens tjenere, og den, der kender koden, vil kunne gøre kirken til et aktivt instrument i samfundet. Ikke for Vorherres skyld. Han klarer sig som sagt. Men for menneskenes...

Af direktør Palle Mørch, Maribo.

Det gamle ord FORTRØSTNING er vel den bedste overskrift til dette digt af 90-årige Mary Pedersen, Hvilehjemmet, Skellerup. Digtet er skrevet i 1952 efter hendes mands død.

*De kommer til mig i Dit Ord
med Frelse og med Fred.
Indbyder mig til Livets Bord
nu og i evig Evighed.*

*Du taler mig saa kærligt til
Jeg véd, De elsker mig,
Lær mig at ville, som Du vil,
Og følge efter Dig.*

*Du kender alt mit Levned's Færd,
Du mine Tanker ved,
Alligevel har Du mig kær,
Ja, alt er Kærlighed.*

*Lær mig at vandre paa Din Vej.
Og tro Dit god Ord,
Hjælp mig, at jeg kan sige nej
Til Synden her paa Jord.*

*Styr Du min lille Skude frem
mod Lykkens lyse Havn,
Til Herlighedens sande Hjem,
Og til Guds Faderfavn.*

Døden og håbet

Inger, Lise og Tove er meget gode veninder. De har sommerferie, og vejret er det bedst tænkelige, højt solskin, skyfri blå himmel, let sommervind. Så de meddeler deres familier, at de tager til vandet for at bade. De har frokost med og vil blive væk nogle timer. Solen blinker i hjulenes ejer, og den bider sig fast i huden på ben og arme. Livet er herligt. De vinker til biler og folk, der arbejder på markerne.

De sætter cyklerne under nogle træer, kommer hurtigt i badetøjet og kaster sig i vandet. Herligt. De er gode svømmere alle tre. De svømmer lidt ud efter. De standser af og til, træder vande, pjatter med hinanden, svømmer videre. Pludselig råber

Tove: »Lise, hvor er Inger?« De venter, hun skal dukke op, venter. -

- Inger er væk. De dykker ned og svømmer under vandet. Resultatløst! Panikken griber dem, vandet føles iskoldt. Desperat svømmer de mod land, løber til nærmeste hus, forpustet og grædende, hva der er sket.

Ambulance - vodtrækning - begravelse. Inger, hvor er hun nu?

Tove og Lise på kirkegården med en buket lyng. De er begyndt skolen igen i 7. klasse - uden Inger. Det er mærkeligt.

»Tiden læger alle sår«, siger de voksne, er det virkelig alt, hvad der er at sige?

Skabelsesorden og ligeberettigelse

»Derpå sagde Gud: »Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os, til at herske over havets fisk og himmelens fugle, kvæget og alle vildtlevende dyr på jorden!« Og Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem».

Disse velkendte ord fra skabelsesberetningen i begyndelsen af 1. Mosebog angiver, hvad mennesket er: mand og kvinde. Kun ved at gøre vold på bibelens egne ord kan man få dem til at betyde, at der skulle være en rangs-, kvalitets- eller funktionsforskel på mand og kvinde i den verden, som Gud har skabt.

Guds vilje er, at vi mennesker (hvad enten det er mænd eller kvinder) skal tage os af verden. Opgaven er enkel: en husholdergerning med ansvar for verden - et ansvar, der er ugraderet og uden over- under-ordningsforhold mellem mand og kvinde.

Lige ansvar. Lige værdighed. Lige berettigelse.

Anderledes kan det ikke forstås, om man så vender og drejer ordene til dommedag. Egentlig burde det være overflødigt at sige det - ville være overflødigt, hvis vi ikke ulykkeligvis stadig skulle slæbe rundt på en forstokket kirkelig tradition om en såkaldt skabelsesorden, ifølge hvilken manden skulle herske over kvinden. Men ret beset er denne diskriminering, som den kommer til udtryk i 3. kap. i 1. Mosebog noget helt andet, nemlig en del af den forbandelse, som mennesket pådrager sig ved syndefaldet, og man kan lige så lidt påstå, at det skulle være Guds vilje, at kvinden skulle diskrimineres, som at det f.eks. jævnt hen skulle være Guds vilje, at folk skulle bides af slanger!

Så hvis mangelen på ligeberettigelse endelig skulle have påkløstret en etiket, måtte det blive »syndefaldsorden» - hvis det ikke var så meningsløst at tale om orden i forbindelse med synd.

Selv Paulus nåede til at indse, at ligeberettigelse mellem mennesker er et kendetegn for en kristen menighed. I sit brev til Galaterne skriver han: »...alle I, som blev døbt til Kristus, har iført jer Kristus. Her er ikke forskel på jøde og græker, træl og fri, mand og kvinde; thi alle er I én i Kristus Jesus».

I Kristi menighed er vi løskøbt fra forbandelse. I dåben blev vi genfødt til at være det, som Gud bestemte os til: mennesker, skabt i Guds billede.

Adams forbandelse var fordrivelse fra Guds åsyn.

Kristi velsignelse er genoprettelse af de umiddelbare forhold til Gud. Og det begynder nu og her - ikke engang i en fjern fremtid.

»Og når vi med tro modtager ord og Ånd i Jesu navn, rigets frugt vi forud smage i det søde frelsernavn«, sagde Grundtvig.

En af Gudsrigets frugter er vor viden om, at det er uden de forskelle, som menneskelig hittepåsomhed kan frembringe, at vi genvinder det umiddelbare forhold til Gud.

Så gådefuld som synden selv er menneskets trang og hang til pyramidalisme, racisme og diskriminering.

Gud være lovet, at Han selv griber ind og giver os lige og ens kår: »Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget».

Niels Brønholt,
(præst ved Helsingør domkirke)

Her vender vi tilbage til:

Træk af vor helt lokale historie

Dengang det var præsteGÅRD: (Optegnelser af pastor Mau, sognepræst i Skellerup-Ellinge 1850-1863).

8. Præstegaarden staaer for 9 Tdr 5 Skpr 1 Fdk Ager og Eng Hartkorn. Arealer er 62 Tdr 4 Skpr Agerland og 4 Tdr Land god Eng, som ligge samlet ved Gaarden, samt en Gierdselskov paa 2 Tdr 2 Skpr 1 Fdk Land ved Enden af Marken, og en maadelig, forhugget Fredskov paa 5 Tdr 4 Skpr Land $\frac{1}{4}$ borte, som kun giver 1 Favn Brænde aarlig efter Udviisning af den Forstmand, der fører det befalede Tilsyn. Sognekaldet har ogsaa Anpart i Byens Tørvemose, »Hulemose« kaldet, lidt over $\frac{1}{8}$ Miil fra Byen. Præstegaardsjorderne ere gode Muldjorder, især skikkede til Havre og Byg. Rug faaes kun til Husbebov. Udsæd c. 35 Tdr Sæd; der avles i Giennemsnit 350 Tdr Sæd. Der kan holdes 6 Heste, 16 Køer, 6 a 8 Unghoveder og 10 Faar med Yngel. Af Jorderne haves for Tiden i aarlig Forpagtningsafgift cirka 192 Tdr Byg. Men Præsten har forbeholdt sig herimod 5 Tdr Land nærmest Gaarden til Staldfodring, og Forpagteren leverer 8 Læs Hø og fornøden Halm om Vinteren til 2 Heste, 4 Køer og 2 Faar, og forretter alle Kiørsler og Ombud til det Offentlige, hvorimod Præsten selv udreder Skatterne. Forpagteren vedligeholder selv Gaarden med Tag og de 2 Udlænger med Muurarbejde, men er ellers fri for Naturalydelser.

9. Af Indsiddere og jordløse Huusmænd er der for Tiden kun 5 à 6, som forretter Høstdage til Præstegaarden; de andre yde det sædvanlige Højtidsoffer.

10. Hele Præstegaarden er opført 1835-36 efter en Ildsvaade. De 3 Udlænger, adskilte ved Brandmuur fra Vaaningshuset, ere af Bindingsværk med Brændte Steen. Vaaningshuset, 40 Alen langt og 15 à 16 Alen bredt, er opført af Grundmuur, med Kiælder, hvor udvendig Leilighed (Kiøkken, Spiiskammer, Folkstue, Pigekammer o.s.v.), nedenunder, heelt igiennem Huset. Der findes 10 Beboelsesværelser og 2 Loftskamre. Konfirmand-Stue og et Kammer ved Siden haves i den søndre Udlænge. Tørvehuus, Bryggerhuus og en Vognport haves særskilt. I 1851 blev Kiældren ombygger, da Tømmeret var aldeles raadent.

11. En god Have med mange fortrinlige Frugttræer samt nogle store Asketræer o.s.v. ligger tæt ved Gaarden. To Brønde haves, men Vandet er maadeligt og ei tilstrækkeligt. Tørven er daarlig, svovlet, og let til at smuldre.

12. Kaldets Udgifter aarlig: a) Skatter og Brandpenge: 160 Rdl. (deraf udgiør Bankrenten 34 Rdl 2 Mk); b) Kommunalafgifter c. 50 Rdl foruden Veiarbejde o.s.v. c) Expenser 13 Rdl; d) Enkepension 9 Tdr Rug, 30 Tdr Byg, 9 Tdr Havre og 7 Rdl. - Præstegaarden er forsikkert for 8050 Rdl; Indløsningssummen 150 Rdl. Faunebrændet maa kiøbs for 60 à 70 Rdl. Bidrag til Præste-Hjælpeenkassen 6 Rdl.

Frise Legaarden

Sognepræster til Skellerup-Ellinge

(Fortsættelse af pastor Maus »Optegnelser om Skiellerup Sognekald).

13. Series pastorum:

A. I Skiellerup alene:

1. Clemens Nielsen blev Sognepræst 1486;
2. Hans Eriksen do 1506;
3. Hans Berthelsen do 1531;
4. Berthel Simonsen do 1540.

B. Sognepræster tillige i Ellinge:

5. Jørgen Tøxen do 1551 (Aar 1555 bevilgede Kong Kristian Qvardia paa Skiellerup i Betragning af Kaldets Ringhed).
6. Peder Kotti blev Sognepræst 1579;
7. Morten Nielsen do 1581;
8. Christen Frandsen do 1625 (død 13. Febr. 1632);

9. Mads Sørensen do 1632;
10. Hans Olufsen Fjeldsted do 1660;
11. Hans Philip Plesner do 1697;
12. Christen Drachert do 1716 (d. 18/2 1743) (Han ægtede Formandens Enke Else Reutze Maj, d. 18/? 1752).
13. Otto Diderik Lütken do 1743 (Broder til den som Forf. af »Hellige Opmuntringer« bekendte Søkapitain Frederik Lütken, og Fader til den i 1844 afdøde Amtsprøbst Peter Wilh. Lütken i Lumby);
14. Knud Arrild Friis do 1788 (død 4. Febr. 1811).
15. Niels Olivarius do 1811 (tidligere personel Kap. i Steenstrup), døde 2. Mau 1850;
16. Jens Christian Eduard Theodor Mau (fra 31. Decbr. 1834. Sognepræst til Haarslev og Tingjællinge) do 14. Juli 1850.

(Andre har senere fortsat listen og givet yderligere oplysninger):

16. Jens Christian Edvard Theodor Mau, født 1808, 31 Decbr. 1834 kaldet til Sognepræst for Haarslev og Tingjælling i Sjælland, 14 Juli 1850 hertil, 18 Novbr. 1863 forflyttet til Farum og Værløse i Sjælland; 1869 R. af Dbr.; tillige R. af svensk Vasaorden 3 og af Fransk (?) Æreslegion; tog Afsked 1880, flyttede til København, hvor han døde 4 Aug. 1885.
17. Anders Christian Jungersen, født 7 October 1817, Candidat 3 Mai 1839, 19 Januar 1851 kaldet til Sognepræst for Deibjerg og Hanning i Ribe Stift, 8 October 1855 beskikket til Præst for Hind, Bølling og Nørre Horne Herreder i samme Stift, 15 Februar 1864 forflyttet hertil, 23 October 1865 tillige beskikket til Provst for Gudme og Vindinge Herreder; 1869 R. af Dbr.; død 9 Juni 1874.

PASTOR MAUS

PROVST JUNGENSEN

18. Jacob Helms, født i Sørbymagle ved Slagelse 14 Marts 1824. Adjunkt i Ribe 1850-69; 2 Januar 69 - Efteraar 1874 Sognepræst i Jan-

derup og Billum i Ribe Stift; 1873 Medlem af d. Kgl. Danske Selskab for Fædrelandets Historie og Sprog. Blev 1874 Sognepræst f. Skjellerup-Ellinge; (fra 1882) Medlem af Komiteen for Ribe Domkirkes Restauration. 1894 Dr. phil. honor. 1870 R. af Dbr., 1904 Dbrmd.

Kapellan p.p. 1. Peter Hansen Petersen født 4/12 1872 i Oreby, Høve Sogn paa Sjælland, udnævnt til Kapellan her 11/11 1899; 20/8 1904 kaldet til Sognepræst for Galtrup og Ø. Jølby paa Mors.

PASTOR BANG

KAPELL. PETERSEN

Carl Julius Bang 1907-1929 (død 19/1 1930).
C. V. A. Ruth 1929-1938.
Kaj Skovsted 1938-1980.

PASTOR BANG

PASTOR RUTH

Sker der noget i dåben

Hvad sker der, når et lille barn bliver døbt? Ikke spor andet, end hvad vi kan se og høre - som Grundtvig siger:

*Ordet tørt
og håret vådt,
og kun et degne-amen!*

Det er det hele. Vandet er almindeligt vand og ordene er ganske simple menneskeord. Alt andet er ren og skær overtro, d.v.s. tro på mystiske handlinger og ceremonier, på visse materielle eller såkaldte åndelige ting, som kun er jordiske.

Men i dåbens handlinger og ord - menneskehandling og menneskeord - forkyndes det Guds ord, hvori vi hører Guds røst, hører, at Gud er vor fader og vi hans børn, at han har givet os livet, for at vi skal leve det i frimodighed. Med andre ord: i dåben forkyndes hele kristendommen, alt hvad vi har behov til liv og salighed.

*En lille mosaik om digteren Anton Berntsen
(1873-1953)*

Evangelium og humor!!

Een gang har jeg truffet ham, digteren Anton Berntsen - det var i Vejle for godt 30 år siden. Jeg husker tydeligt hans udseende, høj, mager - lidt af en Albert Schweitzer-type - overskæg, smalle bukser og knækflip. Jeg havde også lejlighed til at fortælle ham, at jeg satte stor pris på hans digte, epigrammer og fortællinger. Hvad der ellers blev talt om, kan jeg ikke huske - det var jo kun ganske kort.

Men jeg kendte ham på forhånd. Jeg vidste, at han var en kristen, fuld af humor og med en enestående sans for at udtrykke sig kort og rammende.

Måske netop fordi han selv i bund og grund var et kristent menneske, havde han et yderst vågent øje for »kristne fejl«. Selvfølgelig har han kendt de kirkelige retnin-

gers betydning for menighedens liv og vækst, men han kendte også bagsiden. Det er vel derfor han skriver:

»Guds engle til hvert hus finder vej trods låsede døre og vindues-tætning, man mener, det kommer af, at de ej har sluttet sig til nogen kirkelig retning«.

Eller hvad mener du om følgende:

»Man lytter til bodsprædikantens ord og går hjem med tak for det gode møde, for så ved et veldækket kaffebord at lægge sin næstes rygte øde«.

Han kunne også ramme den almindelige, borgerlige moral ganske eftertrykkeligt - spidde dens falskhed:

»Een åd sig ihjel, og tårerne flød af sorg ved den ædle borgers død. Een drak sig ihjel, og høj og lav gik foragtelig udenom drankerens grav«.

Han kendte sygdom, men han kunne give den mening – og udfordring. For et par år siden hørte jeg her i Hillerød en syg mand – krøbling på sin krop, men stor i sindet – citere Anton Berntsen:

»Tro aldrig, at du er af Gud forladt, fordi du af sygdom knuges, måske er for dig en gerning bestemt, hvortil kun en syg mand kan bruges«.

Sjældent har jeg hørt en forsamling så stille, som da de ord blev gengivet fra en rullestol.

Og så tilsidt et par ord om viden og mening:

»Om livets og dødens gåde vi får kun så lidt besked, det er derfor en himlens nåde, at vi aner mer' end vi ved«.

Jørgen V. Jensen.

Nye konfirmander 1982/83: KIRKEBIL

Der sørges for transport til alle, der måtte ønske det. Man behøver blot at ringe til præstegården i løbet af lørdagen eller søndag morgen før gudstjenesten. Tlf. 35 11 18.

Som et forsøg lægger vi i år konfirmationsforberedelsen efter skoletids ophør. På den måde vil det være muligt at disponere mere fleksibelt m.h.t. mødetider og sammenkomster.

I løbet af sæsonen vil der blive indbudt til 2 konfirmandforældreaftener.

Konfirmandundervisningen begynder tirsdag den 21. september kl. 14.00 i præstegården.

Dåbsattest skal medbringes den første gang.

Vel mødt...

Poul Willer.

NB! Endnu engang: Der bliver konfirmation i Skellerup søndag den 10. april 1983 og i Ellinge søndag den 17. april 1983.

ÆNDRINGER

Der bliver en del uregelmæssigheder i gudstjenesterne i Skellerup-Ellinge, fordi jeg skal hjælpe nabopræsterne med afvikling af deres sommerferie. Derfor vil gudstjenestelisten være god at gemme i juli-august for interesserede.

PW

GUDSTJENESTER

1. juli - 4. søndag efter trinitatis:
Skellerup ingen
Ellinge 10.15
11. juli - 5. søndag efter trinitatis:
Skellerup 10.15
Ellinge ingen
18. juli - 6. søndag efter trinitatis:
Skellerup ingen
Ellinge 9.00
25. juli - 7. søndag efter trinitatis:
Skellerup 10.15
Ellinge 9.00
1. august - 8. søndag efter trinitatis:
Skellerup ingen
Ellinge 10.15
8. august - 9. søndag efter trinitatis:
Skellerup 10.15
Ellinge ingen
15. august - 10. søndag efter trinitatis:
Skellinge 9.00
Ellinge 10.15
22. august - 11. søndag efter trinitatis:
Skellerup 10.15
Ellinge 9.00
29. august - 12. søndag efter trinitatis:
Skellerup 9.00
Ellinge 10.15

Præstens træffetid:

Jeg er som regel hjemme mellem kl. 12 og 13 (dog ikke mandag) samt torsdag mellem kl. 17 og 18. Man er velkommen i præstegården, men det er sikrest at ringe i forvejen. Tlf. 35 11 18.

Poul Jonsen Willer.

Næste nr. af Kirkenyt udkommer o. 1. september.

Sognepræst:
Poul Jonsen Willer,
Skellerup Præstegård,
5540 Ullerslev.
Telefon: 35 11 18

Fødsel og dødsfald
i sognene skal snarest muligt meddeles til sognepræsten. Dette gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken. Aftale om dåb, bryllup og begravelse sker ved henvendelse til sognepræsten. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:
Formand Frans Rasmussen,
Mæholm 12, tlf. 35 17 00.
Kasserer og kirkeværge:
Anders Jensen, Højbjergvej 14B,
tlf. 35 11 87.
Organist Karen Jensen,
Såderup, tlf. 35 11 57.
Kirkesanger Niels Jørgensen,
Sulkendrupvej 17, tlf. 31 04 66.
Graver Olaf Rasmussen,
Rosilde, tlf. 31 09 85.

Ellinge kirke:
Formand Tage Kildegaard,
Bønderskov 4, tlf. 98 11 05.
Kasserer og kirkeværge
Agnete Talbro, Ferritslevvej 102,
tlf. 98 10 59.
Organist og kirkesanger
- se Skellerup kirke.
Graver Børge Sørensen,
Krogyden 23, tlf. 35 11 78.